A nemzetgazdasági miniszter 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelete a nemesfém tárgyakkal kapcsolatos hatósági tevékenységekről

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. § (2) bekezdés b) pontjában, a nemesfém tárgyak vizsgálatáról, hitelesítéséről és nemesfémtartalmuk tanúsításáról, valamint a hitelesítés és tanúsítás egyenértékűségéről szóló 187/2011. (IX. 14.) Korm. rendelet 14. § (1) bekezdés a)–f) pontjában, valamint a 35. § tekintetében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § h) és s) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. A nemesfém tárgyakkal folytatott tevékenységek engedélyezése és nyilvántartása

1. § (1) A nemesfém tárgyak, valamint a nemesfémek más fémekkel való ötvözeteiből készült ékszerek, díszműáruk és egyéb tárgyak készítésére, javítására, árverésére irányuló tevékenységre – kivéve a muzeális intézményben munkaköri kötelességeként nemesfém tárgyak műtárgyvédelmével foglalkozó restaurátor tevékenységét –, továbbá az ilyen tárgyak forgalmazására irányuló kereskedelmi tevékenységre jogosító engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező által folytatni kívánt tevékenységet,

b) a kérelmező cégjegyzékszámát, illetve az egyéni vállalkozó nyilvántartási számát,

c) a kérelmező székhelye mellett azon magyarországi telephelyének, műhelyének címét, ahol a rendelet hatálya alá tartozó tevékenységet kíván folytatni, illetve forgalmazás esetében a d) pontban meghatározott folytatni kívánt tevékenység címét,

d) a kérelmező által folytatni kívánt kereskedelmi tevékenység formáját a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 3. § (4) bekezdése szerint, valamint

e) az engedélyeztetni kívánt névjel adatát.

(2) Az engedélyezési eljárás ügyintézési határideje tizenöt nap. Az (1) bekezdés szerinti tárgyak készítésére, javítására, árverésére irányuló tevékenységet a hatóság akkor engedélyezi, ha a vállalkozásnak nincs az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozása.

2. § (1) A hatóság az engedély megadásával egyidejűleg a készítőt, a javítót, az árverezőt, valamint a kereskedőt nyilvántartásba veszi. A nyilvántartás tartalmazza:

a) a nyilvántartási számot,

b) a nyilvántartásba vétel időpontját,

c) a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő nevét,

d) a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő tevékenységét,

e) a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő cégjegyzékszámát, illetve egyéni vállalkozói nyilvántartási számát,

f) a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő székhelyét, azon magyarországi telephelyének, műhelyének címét, ahol a rendelet hatálya alá tartozó tevékenységet folytat, illetve kereskedelmi tevékenység esetében a g) pontban meghatározott tevékenység folytatásának címét,

g) kereskedelmi tevékenység esetében a kereskedelmi tevékenység formáját a Kertv. 3. § (4) bekezdése szerint,

h) az engedélyezett névjel adatát,

i) a hatósági ellenőrzés megállapításait, valamint

j) a nyilvántartásból való törlés tényét és annak időpontját.

(2) A hatóság a készítő, a javító, az árverező, illetve a kereskedő engedélyét visszavonja, és egyidejűleg nevének és névjelének kivételével a nyilvántartásból törli, ha

a) az engedély megadásának feltételei már nem állnak fenn,

b) a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő működését megszüntette, vagy

c) ha jogszabálysértés miatt a 3. § (3) bekezdés c) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazására kerül sor.

(3) Az (1) bekezdés szerint nyilvántartásba vett készítő, javító, árverező, valamint kereskedő a nyilvántartásba vett adatokban bekövetkezett változást, és működése megszűnését köteles haladéktalanul a hatóságnak bejelenteni.

(4) A készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő az engedély visszavonása és a nyilvántartásából történő törlését követő 15 napon belül köteles a névjel beütésére szolgáló eszközt megsemmisítés céljából a hatóságnak átadni.

(5) A hatóságnál vezetett hatósági nyilvántartás alapján az (1) bekezdésben meghatározott adatokat – az (1) bekezdés i) pontjában meghatározott adatok kivételével – a hatóság a Kormányzati Portálon keresztül is elérhető honlapján folyamatos frissítéssel, valamint a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben negyedévente közzéteszi.

3. § (1) A készítőre, a javítóra, az árverezőre, a kereskedőre, és az általa készített, illetve értékesítésre kerülő nemesfém tárgyakra vonatkozó jogszabályi előírások megtartását a hatóság ellenőrzi.

(2) Az ellenőrzésnek az alábbiakra kell kiterjednie:

a) eleget tettek-e a bejelentésre, a kifüggesztésre, a tárgyak elkülönítésére vonatkozó előírásoknak,

b) a fémjelzésre kötelezett nemesfém tárgyak megfelelően fémjelezve vannak-e,

c) van-e olyan nemesfém tárgy az üzletben, illetve üzemben,

ca) amely bármilyen módon előállított, hamisított fémjelzéssel van ellátva,

cb) amelyre a fémjelzést más tárgyról szerelték át vagy forrasztották fel,

cc) amely üresnek készült, de fémjelzés után idegen anyaggal töltötték ki,

cd) amelyet a fémjelzés után bármi módon súlyosabbá tettek, valamint

d) minden olyan nyilvántartásra, szabályzatra és árukészletre, amelyből ellenőrizhető, hogy a készítő, a javító, az árverező, valamint a kereskedő a tevékenységére vonatkozó jogszabályi előírásokat betartja-e.

(3) Ha a hatóság az ellenőrzés során jogszabálysértést állapít meg, a jogsértés súlyát, ismételtségét, és az ellenőrzés alá vont eljárást segítő együttműködő magatartását, valamint az eset összes körülményét figyelembe véve a jogsértés megállapítása mellett

a) felhívja az ellenőrzött személyt a nemesfém tárgyakra vonatkozó jogszabályi előírások megtartására;

b) a tevékenységet a jogsértés megszüntetéséig felfüggeszti;

c) a tevékenység folytatására jogosító engedélyt visszavonja; vagy

d) szabálysértési vagy büntetőeljárás megindítását kezdeményezi.

(4) A hatóság a (3) bekezdés szerinti intézkedéseket együttesen is alkalmazhatja.

4. § (1) A hatóság ellenőrzési jogkörében eljárva próbavásárlást végezhet.

(2) A próbavásárláshoz a hatóság közreműködő személyt vehet igénybe. A közreműködő személy részére a közreműködést igénybe vevő hatóság megbízólevelet állít ki, amely tartalmazza a közreműködő személy nevét, továbbá azt, hogy mely készítő, javító, árverező vagy kereskedő milyen típusú ellenőrzésben vesz részt.

(3) Próbavásárlás esetében a hatóság az ellenőrzési jogosultságát a próbavásárlás befejezésekor igazolja, ezzel egyidejűleg a készítő, a javító, az árverező, a kereskedő a termék visszavétele mellett köteles a vételárat a hatóság részére megtéríteni.

5. § (1) Ha a kereskedő a székhelyén, illetve az 1. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott helyen kívül alkalmi rendezvényen, közterületi értékesítés keretében a húsvéti, karácsonyi és szilveszteri ünnepeken, valamint évente egy alkalommal kizárólag az adott ünnepen és az azt megelőző 20 napban, vagy vásáron, illetve piacon kíván forgalmazásra irányuló kereskedelmi tevékenységet folytatni, köteles 5 nappal a tevékenység megkezdése előtt bejelenteni a hatóságnak az értékesítés helyét és időpontját.

(2) A hatóság a bejelentésről értesíti a területileg illetékes vámhatóságot, valamint a kereskedőről nyilvántartást vezető jegyzőt.

2. A nemesfém tárgy anyagát képező ötvözet előállítása, a nemesfém tárgy készítése és díszítése

6. § A nemesfém tárgy a nemesfém tárgyak vizsgálatáról, hitelesítéséről és nemesfémtartalmuk tanúsításáról, valamint a hitelesítés és tanúsítás egyenértékűségéről szóló 187/2011. (IX. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) meghatározott nemesfémen kívül csak olyan ötvöző fémet tartalmazhat, amely lehetővé teszi, hogy az e rendelet 18. §-ában meghatározott vizsgálati eljárásokkal a nemesfém tárgy minden részében kétségtelenül megállapítható legyen annak finomsági foka.

7. § (1) A nemesfém tárgy összeszerelése alkalmával a nemesfém tárgy használhatóságának biztosítására feltétlenül szükséges szerelvény bármilyen megfelelő szilárdságú anyagból készülhet, amennyiben a szerelvény különállása könnyen felismerhető, és az a nemesfém tárgytól elválasztható.

(2) Könnyen felismerhető és elválasztható szerelvényt tilos a nemesfém tárgyhoz úgy kapcsolni, hogy az a nemesfém tárggyal egyező anyagnak látsszon, tilos továbbá az ilyen, nem nemesfémből készült szerelvényt aranyozni, ezüstözni, platinázni vagy palládiumozni.

8. § (1) Az aranytárgyon kizárólag arany-, ezüst-, platina- vagy palládium ötvözetből, ezüst-, platina- és palládium tárgyon pedig kizárólag aranyötvözetből készült, az R. 1. mellékletében meghatározott finomsági foknak megfelelő fém díszítést lehet alkalmazni. A díszítést úgy kell alkalmazni, hogy az a nemesfém tárgy többi részétől könnyen megkülönböztethető legyen.

(2) Aranytárgyra azzal megegyező vagy attól eltérő színű, de az aranytárggyal azonos finomságú aranyötvözetből mind elválasztható formában, mind nemesfémforrasztással készíthető díszítés.

(3) A nemesfém tárgyra alkalmazott, és attól könnyen megkülönböztethető és elválasztható, a tárgy alapanyagától eltérő anyagú nemesfémből készült díszítést a finomsági fokot kifejező fémjellel kell ellátni. A roncsolás nélkül megbonthatatlanul összeszerelt, fémjelzésre beadott tárgy csak a benne előforduló legalacsonyabb finomságú ötvözet szerint fémjelezhető.

(4) A nemesfém tárgyak a nemesfémötvözeteken felül bármely természetes vagy mesterséges úton előállított, a nemesfémmel nem összetéveszthető anyaggal díszíthetők.

9. § (1) Üreges nemesfém tárgyat nem lehet a tárgy anyagánál alacsonyabb finomságú, illetve attól eltérő nemesfémmel kitölteni, egyéb fémmel, vagy más, nem nemesfém anyaggal pedig kizárólag a (2) és (4) bekezdésben foglaltak szerint lehet kitölteni.

(2) Az üreges, személyi használatra szolgáló nemesfém tárgyat nem nemesfém anyaggal egészben vagy részben akkor lehet kitölteni, ha ezzel az anyaggal a nem nemesfémből készült, nélkülözhetetlen alkatrészeket kell a nemesfém tárgyhoz erősíteni, vagy ha a kitöltés a nagyobb igénybevételnek kitett használati tárgy ellenállóbbá tételéhez, illetve állóképességének biztosításához elkerülhetetlenül szükséges. Ilyen üreges nemesfém tárgy a kés és a villa nyele, a bot és az ernyő fogója, a gyertyatartó és a lámpa talpa, valamint a galvanoplasztikai úton előállított tárgyak. E tárgyak esetében a nemesfémből készült rész grammsúlyát a tárgyon elhelyezett számmal fel kell tüntetni.

(3) A nemesfém tárgy készítésénél forrasztóanyagul csak a tárgy finomságával megegyező finomságú ötvözetet szabad használni.

(4) A (2) bekezdésben nem említett üreges, személyi használatra szolgáló nemesfém tárgyat nem nemesfém anyaggal egészben vagy részben akkor lehet kitölteni, ha ezzel az anyaggal a nem nemesfémből készült, nélkülözhetetlen alkatrészeket kell a tárgyhoz erősíteni, vagy ha a kitöltés a nagyobb igénybevételnek kitett használati tárgy ellenállóbbá tételéhez, illetve állóképességének biztosításához elkerülhetetlenül szükséges, és ha a tárgy kitöltését a hatóság engedélyezte.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell

a) a kérelmező nevét;

b) a kérelmező 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilvántartási számát;

c) a nemesfém tárgyra vonatkozó gyártási tervet, legalább három oldali nézeti képben;

d) a nemesfém tárgy gyártásának műszaki leírását; valamint

e) a nemesfém rész grammsúlyát.

(6) Amennyiben az (5) bekezdés szerinti kérelem benyújtásakor a nemesfém tárgy elkészült, illetve a kérelmező rendelkezésére áll, a kérelem benyújtásával egyidejűleg a nemesfém tárgyat a hatóság részére be kell mutatni.

10. § (1) Aranyozáson, ezüstözésen, platinázáson, illetve palládiumozáson a nemesfém tárgyak arannyal-, ezüsttel-, platinával-, palládiummal-, illetve ezek ötvözeteivel való, bármely technológiával – kémiai, elektrokémiai, mechanikai vagy fizikai eljárással – történő felvitelét vagy bevonását kell érteni.

(2) Ezüsttárgyat platinázni, palládiumozni tilos, kizárólag aranyozni, ródiumozni lehet, de csak olyan mértékben, hogy a nemesfém tárgy minden részében kétségtelenül megállapítható legyen annak finomsági foka. Az ilyen nemesfém tárgyat ezüsttárgyként kell fémjelezni.

(3) Az aranylemezzel borított ezüsttárgy felületét úgy kell kikészíteni – vésés, gyalulás vagy más megoldás útján –, hogy a tárgy ezüst alapanyaga látható, könnyen felismerhető legyen. A részben aranylemezzel borított ezüsttárgy felületét nem szükséges a fentieknek megfelelően kikészíteni.

(4) Nemesfém tárgyon bevonat csak olyan módon és mértékben alkalmazható, hogy az R. 9. § (2) bekezdésében foglaltaknak eleget tegyen, és a nemesfém tárgy finomsági foka megállapítható legyen.

3. A fémjelek, a fémjelzéssel kapcsolatos egyéb hivatalos jelek alakja és rajza, a fémjelzés módszere és részletes szabályai

11. § A fémjelek a következők:

a) az R. 1. mellékletében meghatározott, 1. számú finomsági fokú platinatárgyra kard, felette az évszám betűjele és 950;

b) az R. 1. mellékletében meghatározott, 2. számú finomsági fokú platinatárgyra kard, alatta az évszám betűjele és 900;

c) az R. 1. mellékletében meghatározott, 1. számú finomsági fokú palládium tárgyakra sisak, balra az évszám betűjele, jobbra 950;

d) az R. 1. mellékletében meghatározott, 2. számú finomsági fokú aranytárgyakra korona, alatta az évszám betűjele és 18, jobbra stilizált nap;

e) az R. 1. mellékletében meghatározott, 3. számú finomsági fokú aranytárgyakra szent korona, balra stilizált nap, alatta az évszám betűjele és 14;

f) az R. 1. mellékletében meghatározott, 4. számú finomsági fokú aranytárgyakra korona és pajzs, benne stilizált nap, balra az évszám betűjele, jobbra 9;

g) az R. 1. mellékletében meghatározott, 1. számú finomsági fokú ezüsttárgyakra stilizált híd (Lánchíd), felette 1 és az évszám betűjele;

h) az R. 1. mellékletében meghatározott, 2. számú finomsági fokú ezüsttárgyakra stilizált híd (Erzsébet-híd), felette az évszám betűjele és 2;

i) az R. 1. mellékletében meghatározott, 3. számú finomsági fokú ezüsttárgyakra stilizált híd (veszprémi viadukt), alatta 3 és az évszám betűjele;

j) az R. 1. mellékletében meghatározott, 4. számú finomsági fokú ezüsttárgyakra stilizált híd (Szabadság-híd), felette az évszám betűjele, alatta 4.

12. § (1) A hatóság jele H betű, két oldalon egyenes, alul és felül ívelt keretben.

(2) A 11. §-ban meghatározott fémjelek – ideértve az annak részét képező évszám betűjelét is –, valamint a fémjelzéssel kapcsolatos egyéb hivatalos jelek alakját és rajzát az 1. melléklet tartalmazza.

(3) A nemesfémtárgyak ellenőrzéséről és jelöléséről szóló, Bécsben, 1972. november 15. napján aláírt Egyezmény szerinti Közös Ellenőrző Jel alakját és rajzát a 2. melléklet tartalmazza. A Közös Ellenőrző Jel (CCM) a 11. § szerinti fémjelekkel esik egy tekintet alá, ideértve annak hamisításáért való felelősséget is.

(4) A fémjelet alkalmazni kell magán a nemesfém tárgyon, továbbá lehetőleg alkatrészein és díszítésein is. A nemesfém tárgyon alkalmazandó fémjel, a névjel, továbbá az egyéb jel elhelyezésének helyét a 3. melléklet határozza meg.

(5) A Magyar Köztársaság területén forgalmazott, fémjelzési kötelezettség alá tartozó nemesfém tárgyon a fémjelen, a hatóság jelén, a névjelen, a finomságjelen, valamint idegen anyaggal kitöltött üreges nemesfém tárgy esetében a nemesfémötvözet grammtömegét jelző számon kívül további jelzésként alkalmazható a készítők, illetve az iparművészek által használt mesterjel.

13. § (1) A kombinált tárgyat a készítő, javító vagy a kereskedő kérelmére a hatóság fémjelezi, ha a kombinált tárgy megfelel az alábbiakban meghatározott feltételeknek:

a) a felhasznált fém színe egyértelműen megkülönböztethető a nemesfém színétől, és

b) a nemesfém rész alkalmas fémjel elhelyezésére, továbbá

c) a fém rész alkalmas a „METAL” megnevezés látható elhelyezésére.

(2) Amennyiben a fémjelzésre bemutatott kombinált tárgy az (1) bekezdésben előírt feltételeknek nem felel meg, de a hiányosságok pótolhatóak, a hatóság a tárgyat a bemutatónak a hiányok pótlása céljából visszaadja.

(3) Ha a kombinált tárgy bemutatója a megállapított hiány pótlását megtagadja, vagy a hiányosságok nem pótolhatóak, a hatóság a fémjelzés iránti kérelmet elutasítja és a kombinált tárgyat fémjelzés nélkül adja ki.

14. § (1) A nemesfém tárgyak hivatalos ellenőrző vizsgálatát, és fémjelzését a hatóság végzi.

(2) A Magyar Köztársaság területén kereskedelmi forgalomba kerülő, fémjelzési kötelezettség alá tartozó nemesfém tárgyakat a névjel használatára jogosult készítő, javító vagy kereskedő köteles vizsgálat és fémjelzés céljára a hatóságnak bemutatni.

(3) A készítő, javító vagy a kereskedő kérheti a hatóságtól a nemesfém tárgy Közös Ellenőrző Jellel történő fémjelzését.

15. § (1) A nemesfém tárgyakat a nemesfémvizsgáló és hitelesítő hatóság telephelyén kell a 14. § szerinti fémjelzés céljából bemutatni.

(2) A névjel használatára jogosult készítő, javító vagy kereskedő a nemesfém tárgyat pácolt, polírozás előtti, de már annyira elkészített állapotban köteles alkatrészével együtt fémjelzésre bemutatni, hogy a további megmunkálás folyamán a tárgynak sem alakját, sem ötvözetét ne lehessen megváltoztatni, és a ráütött jelek világosan felismerhetők maradjanak. A nemesfém tárgy kész állapotban is bemutatható.

(3) Az alkatrészek közül a zárszerkezeteket a névjel használatára jogosult készítő, javító, árverező vagy kereskedő a nemesfém tárgytól külön is bemutathatja fémjelzésre.

(4) Magánszemélyek a tulajdonukban lévő nemesfém tárgyakat fémjelzésre az eredeti vámokmányok, vagy a vámmentességet igazoló okmányok, vagy a tulajdonjogukat igazoló dokumentumokkal együtt mutathatják be a hatóságnak.

16. § (1) A 14. § szerinti fémjelzés céljára a nemesfém tárgyat a hatóság honlapján is közzétett, az 5. mellékletben meghatározott adatokat tartalmazó fémjelzési megrendelőlappal együtt kell benyújtani.

(2) Amennyiben a nemesfém tárgyat fémjelzés céljára nem a készítő mutatja be, és annak ötvözetét a bemutató nem ismeri, a fémjelzési megrendelőlapon elegendő az azonos kivitelű tárgyak altételenkénti megnevezése.

(3) A különböző nemesfémekből készült nemesfém tárgyakról nemesfém fajtánként elkülönítve, továbbá az R. 4. § (3) bekezdés i)–j) pontjai szerinti, súlyhatár alatti tárgyakról külön fémjelzési megrendelőlapot kell kiállítani.

(4) A hatóság a bemutatott nemesfém tárgyakat a csomagolással együtt mért tömegük megállapítása mellett veszi át, és azokat fémjelzés után az átvételkor kiadott elismervény bevonása és érvénytelenítése mellett, a kifizetett számla ellenében adja ki a bemutatónak. A bemutató a fémjelzési megrendelőlapon a fémjelzett nemesfém tárgy átvételét igazolni köteles.

17. § (1) A hatóság a 14. § szerinti fémjelzés céljára bemutatott nemesfém tárgy finomsági fokának megállapítása előtt köteles megvizsgálni, hogy

a) a fémjelzési megrendelőlapot megfelelően állították-e ki;

b) a bemutatott nemesfém tárgy a finomsági foktól eltekintve megfelel-e az R.-ben és az e rendeletben meghatározott előírásoknak.

(2) Kisebb hiányok esetében a hatóság a 20–21. §-nak megfelelően jár el.

18. § (1) A nemesfém tárgy finomsági fokát mintavételi terv alapján, a hatóság állapítja meg a nemzeti rendszerben akkreditált minőségbiztosítási rendszerrel rendelkező laboratóriuma által végzett analitikus vizsgálattal a következők szerint:

a) az arany és ezüst finomságát tűzi vizsgálattal, űzési eljárással,

b) az ezüst finomságát Gay-Lussac elven alapuló potenciometriás titrálással,

c) a platina finomságát gravimetriás módszerrel, vagy

d) a palládium finomságát gravimetriás módszerrel.

(2) Amennyiben a vizsgálat a nemesfém tárgy aránytalan értékvesztéséhez, illetve a végleges tönkremeneteléhez vezethet, vagy az ötvözet alkotóelemeinek vizsgálata más vizsgálati módszert igényel, úgy az (1) bekezdés a)–d) pontjában meghatározott vizsgálatok nem alkalmazhatók, a hatóság ezek helyett röntgenfluoreszcenciás spektrometriás mérést vagy arany esetében mikrotűzi vizsgálatot alkalmazhat.

(3) Ha az (1) bekezdés a) pontja szerinti vizsgálatot az MSZ EN 31426:1998 szabvány szerint, az (1) bekezdés c) pontja szerinti vizsgálatot az MSZ EN ISO 11489:1998 szabvány szerint, az (1) bekezdés d) pontja szerinti vizsgálatot az MSZ EN ISO 11490:1998 szabvány szerint végzik, azt úgy kell tekinteni, hogy az e rendelet követelményeinek megfelel.

(4) A nemesfém tárgy finomsági fokának vizsgálata érdekében a hatóság a nemesfém tárgyat szükség esetén egészben vagy részben beolvaszthatja, illetve a nemesfém tárgyból megfelelő mennyiségű anyagot vághat ki.

(5) A nemesfém tárgyak esetében a jogszabályban megállapított finomsági foktól való negatív irányú eltérés nem fogadható el.

19. § (1) Ha a fémjelzési kötelezettség alá tartozó nemesfém tárgy a fémjelzési megrendelőlapon feltüntetett finomsági fokot nem éri el, a hatóság a bemutatót erről értesíti. A bemutató az értesítés kézhezvételétől számított 8 napon belül a 22. § szerinti döntővizsgálatot kérhet, ennek hiányában a nemesfém tárgyat a bemutatónak fémjelzés nélkül kell kiadni.

Amennyiben döntővizsgálat alapjául szolgáló kifogása alaptalannak bizonyul, a döntővizsgálat igazgatási szolgáltatási díját a bemutató viseli.

(2) A nemesfém tárgy finomsági fokának vizsgálata, illetve a 22. § szerinti döntővizsgálat eredményének ismeretében a nemesfém tárgy bemutatója kérheti a nemesfém tárgynak az R. 1. mellékletében megállapított finomsági foknak megfelelő, kisebb finomsági érték szerinti fémjelzését.

(3) Amennyiben nemesfém tárgy finomsági fokának vizsgálata, illetve a 22. § szerinti döntővizsgálat eredményeként a nemesfém tárgy az R. 1. mellékletében meghatározott, az adott nemesfémre előírt legalacsonyabb finomsági foknak sem felel meg, a nemesfém tárgyat a bemutatónak fémjelzés nélkül kell kiadni.

(4) A finomsági fok megállapításánál a 8–9. §-ban meghatározott szerelvényt és díszítést nem kell figyelembe venni.

20. § (1) A fémjelzésre bemutatott olyan nemesfém tárgyat, amely az R. 1. mellékletében meghatározott finomsági fokot eléri, de az e rendeletben előírt feltételeknek nem felel meg, a hatóság a bemutatónak a hiányok pótlása céljából visszaadja, ha a kisebb hiányok pótolhatók és azok pótlására a bemutató kötelezettséget vállal.

(2) Ha nemesfém tárgy bemutatója a megállapított hiány pótlását megtagadja, a nemesfém tárgyat fémjelzés nélkül kell a bemutatónak kiadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett kisebb hiányok a következők:

a) a 7–10. és 23. §-ban foglalt rendelkezésektől való eltérés,

b) a Magyar Köztársaság területén készült nemesfém tárgyon az engedélyezett névjel hiánya, vagy nem megfelelő alkalmazása, így a fel nem ismerhető, kopott vagy nem a meghatározott helyen lévő jel,

c) a bemutatott nemesfém tárgy nedves vagy szennyezett,

d) a bemutatott nemesfém tárgy elemeinek forrasztási kötései gyengék, ezért utánforrasztás szükséges,

e) a nem nemesfém díszítő elemek, kövek kapcsolódása a nemesfém tárgyhoz bizonytalan, azok könnyen elválaszthatók a tárgytól.

(4) A (2) bekezdés szerint kell eljárni abban az esetben is, ha

a) a bemutatott nemesfém tárgy olyan durván van kikészítve, hogy a fémjel nem alkalmazható az e rendeletben előírtaknak megfelelően, vagy a fémjel a további megmunkálás során könnyen megsérülhet,

b) a láncszemek vagy a záróelemek nincsenek forrasztva, kivéve a nemesfém tárgy sérülése nélkül nem szétszerelhető gépi vagy kézi kötésű láncokat, vagy

c) a több alkatrészből álló nemesfém tárgy összes alkatrészeit nem mutatják be.

21. § Ha a fémjelzett nemesfém tárgy alakja vagy anyaga javítás vagy átdolgozás következtében lényegesen megváltozik, a javítást vagy átdolgozást végző a nemesfém tárgyat ismételten köteles megvizsgálás és esetleges fémjelzés céljából a hatóságnak bemutatni.

22. § (1) A döntővizsgálatot a hatóság két párhuzamos, egymás ellenőrzésére szolgáló vizsgálattal végzi. A döntővizsgálatban nem vehet részt az a személy, aki az alapvizsgálatban részt vett, valamint az a személy, aki a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény szerint szakértőként sem járhatna el.

(2) A döntővizsgálatot úgy kell elvégezni, hogy a vizsgálatot végző két személy egymást munkájában ne befolyásolhassa. A két eredmény számtani középarányosa adja a döntővizsgálat eredményét.

4. A névjelzés

23. § (1) A fémjelzési kötelezettség alá tartozó nemesfém tárgyat

a) a Magyar Köztársaság területén történő gyártás esetében a készítő,

b) a külföldről a Magyar Köztársaság területén történő forgalomba hozatal céljából behozott nemesfém tárgy esetében a kereskedő

azzal a névjellel látja el, amelynek használatát részére a hatóság engedélyezte.

(2) A készítő a tevékenység megkezdésére vonatkozó, e rendelet szerinti engedély iránti kérelem előterjesztésével egyidejűleg, vagy azt követően köteles a névjel engedélyezését kérni.

(3) A kereskedő és a javító a tevékenység megkezdésére vonatkozó, e rendelet szerinti engedély iránti kérelem előterjesztésével egyidejűleg, vagy azt követően kérheti a névjel engedélyezését.

(4) A névjelben alkalmazható azonosító karaktereket a készítő vagy a kereskedő javaslatára a hatóság határozza meg arra figyelemmel, hogy a névjel alakja és rajza más névjeltől vagy fémjeltől egyértelműen megkülönböztethető legyen.

(5) A névjelet a nemesfém tárgy megjelölésére kizárólag az használhatja, akinek azt engedélyezték. A nemesfém tárgy készítőjének és kereskedőjének csak egyféle névjel használatát lehet engedélyezni.

(6) A névjel engedélyezett használója a névjelbeütő szerszámait többféle nagyságban is elkészíttetheti. Az elkészült névjelbeütő szerszámokat használatba vétel előtt próbanyomat és nyilvántartás céljából a hatóságnak be kell mutatni. Amennyiben a lenyomat nem egyezik az engedélyezett névjellel, a hatóság a névjel beütésére szolgáló eszközt használatra alkalmatlanná teszi.

(7) A használatban elkopott névjelbeütő eszközt a hatóságnak megsemmisítés céljából át kell adni.

(8) A Magyar Köztársaság területén készült nemesfém tárgyba a készítő, a külföldről a Magyar Köztársaság területén történő forgalmazásra irányuló kereskedelmi tevékenység céljából behozott nemesfém tárgyba a kereskedő köteles a névjelet a 3. mellékletben meghatározott betűsoros tárgycsoport mutatóban megjelölt helyre tisztán és felismerhetően beütni, amennyiben annak nincs technikai akadálya.

(9) Ha a névjel beütésére a 3. mellékletben meghatározott betűsoros tárgymutató nem ad útmutatást, a névjelet úgy kell elhelyezni, hogy a beütött jel tisztán felismerhető legyen. Ha a beütött jel nem ismerhető fel, a hatóság a nemesfém tárgyat a névjel beütésének pótlására visszaadhatja a bemutatónak. A hatóság a készítő vagy a kereskedő kérelmére elvégzi a névjel beütését.

24. § (1) A kizárólag tudományos, egészségügyi, oktatási vagy ipari célból készült nemesfém tárgy a felhasznált nemesfém minőségének hiteles vizsgálata tekintetében a hatóság hatáskörébe tartozik.

(2) Az R. 4. § (3) bekezdés i) és j) pontjai szerinti nemesfém tárgyak készítése esetén a készítő, külföldről történő behozatal esetében a kereskedő a nemesfém tárgy finomságát ezredrészben kifejező finomsági számjellel látja el.

25. § (1) Az érmegyártó a saját üzemében készült érmet és féldomborművű lapot annak peremén az alábbi jelzésekkel látja el:

a) az aranyból készülteket a nap jelképével,

b) az ezüstből készülteket a hold jelképével,

c) a platinából készülteket Pt. betűkkel,

d) a palládiumból készülteket Pd betűkkel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jelzésen felül a tárgy peremébe be kell ütni a finomságot és névjelet.

26. § (1) Külföldön történő forgalomba hozatal céljára készített nemesfém tárgy és nemesfém alapanyag esetében az R. 11. §-ában meghatározott nemesfém tárgyakat finomságuk ellenőrzése céljából kiszállításukat megelőzően a hatóság által meghatározott, és a hatóság honlapján közzétett árujegyzék kíséretében be kell mutatni a hatóságnak.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerint bemutatott nemesfém tárgyak finomsága megfelelő, a hatóság az árujegyzéket igazoló záradékkal látja el és azt csak ennek megtörténte után szabad kiviteli vámkezelésre a vámhivatalnak átadni.

27. § (1) Az eladásra szánt nemesfém tárgyakat az árusítóhelyeken a nem nemesfémből készült tárgyaktól elkülönítve, és megfelelő felirattal megjelölve kell tartani.

(2) A készítő, illetve a kereskedő a raktárában vagy üzlethelyiségében lévő, fémjellel még el nem látott, nem mintakollekcióként szolgáló nemesfém tárgyat fémjelzésre a hatóság részére történő bemutatásig a fémjelzett nemesfém tárgyaktól elkülönítve „Nem eladó fémjelzetlen nemesfém tárgyak" felirattal megjelölve a vásárlók számára nyitva nem álló helyen tartja.

(3) A készítő, illetve a kereskedő a raktárában, vagy üzlethelyiségében lévő fémjelzetlen, mintakollekcióként szolgáló nemesfém tárgyakat a fémjelzett nemesfém tárgyaktól elkülönítve tartja és „Mintakollekció, nem eladó, fémjelzetlen tárgyak" felirattal látja el.

(4) A készítő, illetve a kereskedő a fémjelzetlen tárgyakról naprakész nyilvántartást vezet az átvétel idejének, az eladó vagy megbízó nevének és címének, a nemesfém tárgy megnevezésének, valamint tömegének feltüntetésével.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben foglalt, a nemesfém tárgyak elkülönítésére vonatkozó rendelkezéseket a kirakatban elhelyezett nemesfém tárgyakra is alkalmazni kell.

(6) Az (1) bekezdés tekintetében eladásra szánt nemesfém tárgynak kell tekinteni minden olyan nemesfém tárgyat, amely az árusítóhelyen található, és a készítő, vagy kereskedő nem javítás, vagy beolvasztás céljából vagy nem mintakollekcióként tárolja.

28. § A kereskedő az üzlethelyiségében az R. 7. §-a szerinti egyenértékűségi vizsgálat eredményeként a hatóság által határozatban megállapított és közzétett nemesfémvizsgáló és hitelesítő szervezetek által alkalmazott, egyenértékűnek elismert fémjeleket jól látható helyen kifüggeszti.

5. A fémjel, a hatóság jele elhelyezése

29. § (1) A hatóság köteles az átvett nemesfém tárgyba a fémjelet és a hatóság jelét a 3. mellékletben meghatározott betűsoros tárgycsoport mutatóban megjelölt helyre tisztán és felismerhetően elhelyezni, amennyiben annak nincs technikai akadálya.

(2) Ha a nemesfém tárgy egy darabból áll, tehát sem tartozékai, sem forrasztott alkatrészei, díszítései nincsenek, akkor a nemesfém tárgy egy fémjelet kap.

(3) Amennyiben a nemesfém tárgyat tartozékkal látják el, vagy a nemesfém tárgynak forrasztott alkatrészei, díszítései vannak, akkor azt a főrészt, melyhez a kiegészítő tartozik, a fémjelen kívül a hatóság jelével is el kell látni.

(4) A fémjelet lehetőség szerint úgy kell elhelyezni, hogy könnyen felismerhető és megtalálható legyen, a nemesfém tárgyon a lehető legkisebb sérülést okozza, és az esetleges jogtalan áthelyezése a fémjel sérülése nélkül ne legyen lehetséges.

(5) Ha az alkalmazott fémjel vagy a hatóság jele nem ismerhető fel, a bemutató a nemesfém tárgy átvételekor vagy az azt követő nyolc napon belül a hatóságtól a fémjelnek vagy a hatóság jelének helyes elhelyezését kérheti.

30. § (1) Azokon a nemesfém tárgyakon, amelyekre a 3. mellékletben meghatározott betűsoros tárgycsoport mutató nem tartalmaz útmutatást, a fémjel, a hatóság jele, valamint névjel beütési helyét a hatóság állapítja meg.

(2) Ha a nemesfém tárgyon bármely okból nem lehet a fémjelet elhelyezni, a nemesfém tárgyat a megrendelőnek a nemesfém tárgy anyagából készült kis lemezzel kell ellátnia, vagy arra zárat kell ráfüggesztenie, és a fémjelet, valamint a névjelet ebbe kell beütni.

(3) Ha a nagy értékű nemesfém tárgyon a fémjel a nemesfém tárgy sérülése, illetve értékcsökkenést eredményező deformációja nélkül nem alkalmazható, a fémjel helyett a hatóság lézer fémjel elhelyezését vagy minőségtanúsító bizonylat kiadását engedélyezi a 4. mellékletben meghatározott nyomtatványon.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott fémjelet helyettesítő bizonylatnak kísérnie kell a nemesfém tárgyat.

31. § Az R.-ben meghatározott definícióknak és az e rendelet szerinti technikai jellegű előírásoknak nem kell megfelelnie az olyan nemesfém tárgynak, amelyet az Európai Unió valamely tagállamában vagy Törökországban állítottak elő, illetve hoztak forgalomba, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely EFTA-államban állítottak elő, az ott irányadó előírásoknak megfelelően, feltéve, hogy az irányadó előírások a fogyasztók védelme tekintetében az e rendeletben meghatározottal egyenértékű védelmet nyújtanak.

6. Záró rendelkezések

32. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 2009. október 1. előtt a hatóság által nyilvántartásba vett, a nemesfém tárgyak, valamint a nemesfémek más fémekkel való ötvözeteiből készült ékszerek, díszműáruk és egyéb tárgyak készítését, javítását, árverését folytató vagy az ilyen tárgyakat kereskedelmi tevékenység keretében forgalmazó vállalkozásnak a 2. § (1) bekezdésében meghatározott adatokban bekövetkezett változás esetén kell az 1. § (1) bekezdése szerinti engedély iránti kérelmet benyújtania.

33. § Ez a rendelet a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikkének való megfelelést szolgálja.

34. § E rendelet tervezetének a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

35. § (1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásáról szóló 6/2010. (I. 14.) NFGM rendelet (a továbbiakban: R2.)1. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának)

„f) a nemesfém tárgyak vizsgálatáról, hitelesítéséről és nemesfémtartalmuk tanúsításáról, valamint a hitelesítés és tanúsítás egyenértékűségéről szóló 187/2011. (IX. 14.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésében, 11. § (2) bekezdésében, 12. §-ában meghatározott kötelezettség be nem tartása miatt a nemesfém tárgyakkal kapcsolatos hatósági tevékenységekről szóló 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelet 3. § (3) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmény és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal által kiszabható bírság mértékére és alkalmazására vonatkozó részletes szabályokról szóló 262/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott jogkövetkezmény alkalmazása,"

(esetén van helye.)

(2) Az R2. 1. § l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának)

„l) a nemesfém tárgyakkal kapcsolatos hatósági tevékenységekről szóló 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelet 14. § (2) bekezdésében, 23. § (1)–(3), és (6) bekezdésében meghatározott kötelezettség be nem tartása miatt a 3. § (3) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmény és a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal által kiszabható bírság mértékére és alkalmazására vonatkozó részletes szabályokról szóló 262/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott jogkövetkezmény alkalmazása"

(esetén van helye.)

36. § Hatályát veszti a nemesfémtárgyak és termékek vizsgálatának, hitelesítésének és nemesfémtartalmuk tanúsításának részletes szabályairól szóló 74/2004. (IV. 29.) GKM rendelet.

Dr. Matolcsy György s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

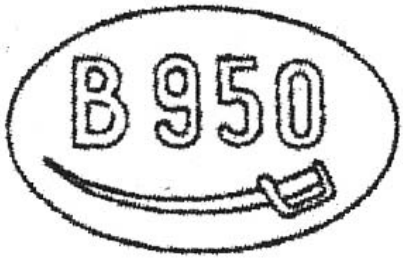
1. melléklet a 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelethez

A fémjelzési kötelezettség alá tartozó nemesfém tárgyak fémjelei Magyarországon

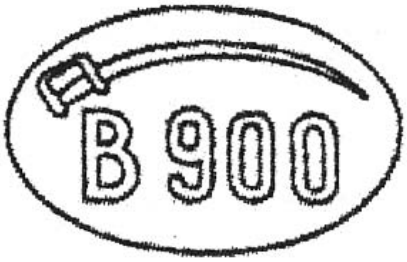
Hatóságjel
(Hatóság jele)

platina tárgyakra

950

900
Ezredrész

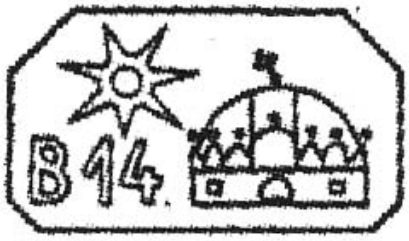
arany tárgyakra

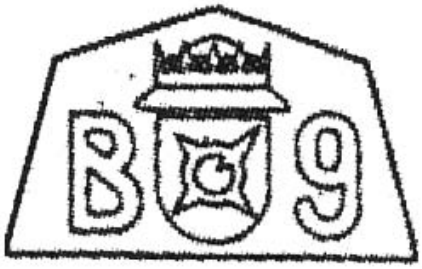
916

750

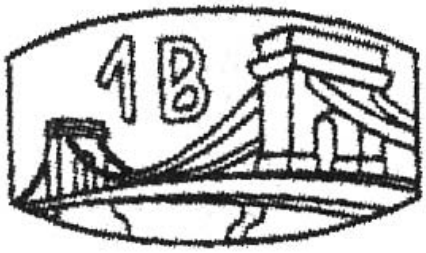

585

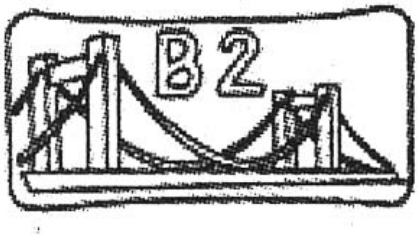

375
ezredrész

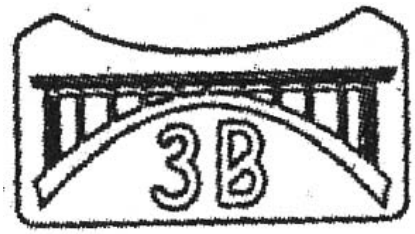
ezüst tárgyakra

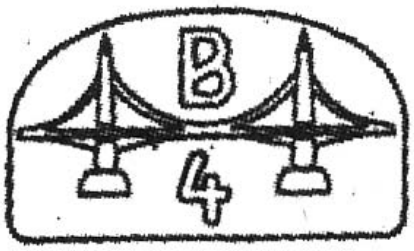
925

900

835

800
ezredrész

palládium tárgyakra

950 ezredrész

2. melléklet a 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelethez

A nemesfémtárgyak ellenőrzéséről és jelöléséről szóló, Bécsben, 1972. november 15. napján aláírt Egyezmény szerinti Közös Ellenőrző Jel (CCM) alakja és rajza

GOLD

916-750-585-375

SILVER

925-800

PLATINUM

950-900

PALLADIUM

950

3. melléklet a 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelethez

A fémjel, a hatóság jele, és a névjel elhelyezésének betűsoros tárgycsoport mutatója

A betűsoros tárgycsoport mutató betűrendben sorolja fel az egyes nemesfém tárgyak csoportjait, mindegyik mellett megjelölve azt a helyet, ahová a fémjelet és a hatóság jelét, továbbá a névjelet el kell helyezni.
A betűsoros tárgycsoport mutató szempontjából alkatrésznek a könnyen felismerhető, és elválasztható nemesfém alkatrészt kell tekinteni.
A jelek rövidítései a következők:
F – fémjel
H – a kijelölt szervezet jele
N – névjel

	A	B	C
	A fémjelzésre bemutatott tárgy megnevezése	A jel elhelyezésének megnevezése	Alkalmazandó jel
1.	Brossok, melltűk, kitűzők	a fenék vagy a hátlap vagy a tű	F. N. (H)
2.	Nyakékek	a középső tag a kapcsolt láncrészek: lásd a „Láncok” pontot	F. N. (H)
3.	Fejdíszek	a test belső széle	F. N. (H)
		a többi alkatrész	F.
4.	Fülbevalók	a főrész, vagy a horog	F. N. (H)
		a többi alkatrész	F.
5.	Gyűrű vagy gyűrűszerű tárgyak	a sín belső vagy külső része, vagy a fej	F. N. (H)
6.	Karkötők	a test a zár közelében vagy a zárnyelv vagy a nyelvház	F. N. (H)
7.	Láncok (karláncok, bokaláncok, hasláncok)	egyik vagy mindkét végén az utolsó jelezhető láncszem,vagy a végkarika	F. N. (H)
		vagy a hossztól függően	F. N. H
8.	Medálok, függelékek	a fenék vagy a hátlap vagy a fül	F. N.
9.	Nyakkendőtűk	a test belső része	F. N.
10.	Óra karkötő	a zárószerkezet	F. N. (H)
		a másik rész	F.
11.	Óratokok	a test	F. N. (H)
12.	Szíjas órák	a test	F. N.
13.	Zárszerkezetek	a zártest mindkét része	F. N. (H)
14.	Csőszerű tárgyak	a perem	F. N.
15.	Dobozok	az oldalrész széle, fenék vagy láb	F. N. (H)
16.	Edények	a fenék vagy a perem	F. N. (H)
17.	Evőeszközök	a test vagy a nyél	F. N. (H)
18.	Fedők és fedelek	a perem	F. N. (H)
19.	Fogantyúk, nyelek	a test széle vagy pereme	F. N. (H)
20.	Gyertyatartók	a talpazat	F. N. (H)
		a többi alkatrész	F.
21.	Hengeres tárgyak	a fenék vagy a perem	F. N. (H)
22.	Huzalszerű tárgyak	a test széle	F. N.
23.	Keretek	a keret széle vagy a fenék	F. N. (H)
24.	Lemezszerű tárgyak	a test széle vagy pereme	F. N.
25.	Nem szabályos geometriájú tárgyak	a test	F. N. (H)
		a többi alkatrész	F.
26.	Poharak, serlegek	a fenék, talpazat vagy a perem	F. N. (H)
27.	Rúdszerű tárgyak	a test széle vagy talp	F. N.

	A	B	C
	A fémjelzésre bemutatott tárgy megnevezése	A jel elhelyezésének megnevezése	Alkalmazandó jel
28.	Szerszámok	a test	F. N. (H)
		a többi rész vagy alkatrész	F.
29.	Szobrok, kisplasztikák	a talpazat vagy a test	F. N.
30.	Talpazatok	a test széle vagy a perem	F. N.
31.	Tányérok, korongok	a fenék vagy a perem	F. N.
32.	Tűszerű tárgyak	a test szélén	F. N.

4. melléklet a 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelethez

A 30. § (3) bekezdése szerinti minőségtanúsító bizonylat (certifikát)

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Minőségi Tanúsítvány

1. A fémjelzést kérő neve:
2. A vizsgálatra bemutatott nemesfém tárgy
   – megnevezése:
   – azonosító jelzése:
   – származási helye:
   – anyaga:
   – tömege:
3. A bemutatott nemesfém tárgy hivatalosan megállapított finomsága: ..... ezrelék.

Jelen tanúsítvány a nemesfém tárgyakkal kapcsolatos hatósági tevékenységekről szóló 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelet 4. mellékletében foglaltak alapján került kiállításra.
A minőségi tanúsítvánnyal ellátott nemesfém tárgyat fémjelzési szempontból egyenértékűnek kell tekinteni a magyar fémjellel ellátott nemesfém tárggyal.

Dátum aláírás

5. melléklet a 35/2011. (IX. 14.) NGM rendelethez

A fémjelzési megrendelőlap kötelező adattartalma

I. Megrendelő adatai:
1. a megrendelő neve, címe;
2. a megrendelő nyilvántartási száma.

II. Fémjelzésre bemutatott nemesfém tárgyak:
1. a nemesfém tárgy:
   1.1. típusa,
   1.2. finomsága,
   1.3. bruttó tömege;
2. az áru megnevezése;
3. darabszám;
4. nettó tömeg (g);
5. levonás (g);
6. minta.

III. Kért munkálatok:
1. magyar fémjel elhelyezése;
2. konvenció fémjel elhelyezése;
3. lézer fémjel elhelyezése;
4. fémjel azonosítás;
5. fémjel törlés;
6. javítás utáni bemutatás;
7. névjel elhelyezése;
8. finomságvizsgálat.

IV. Megrendelő cégszerű aláírása, bélyegző lenyomata.